

A KÚRIA

Kvk.III.37.375/2015/3.szám

A Kúria kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) (1054 Budapest, Alkotmány u. 3) 2015. április 15. napján kelt 73/2015. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelme elbírálása folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 73/2015. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s :

A kérelmező 2015. április 11-én elektronikus úton kifogást nyújtott be az ATV Zrt. médiaszolgáltató ellen a 2015. április 10-én sugárzott Egyenes beszéd című műsorának tartalma miatt. Kifogásolta, hogy a műsorban Fenyvesi Zoltán, Pad Ferenc és Rig Lajos képviselőjelöltek kérdezték az országgyűlési választásokról. A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 151.§ (2) bekezdésére hivatkozással indítványozta, hogy az NVB szerezzé be a képviselőjelöltek választással kapcsolatos többi média-megjelenéseit, melyek bizonyítják a kiegyensúlyozatlan médiaszolgáltatást. Álláspontja szerint a médiaszolgáltató megsértette a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontjában rögzített jelöltek közötti esélyegyenlőség elvét azzal, hogy néhány jelöltet kiemelt a többi közül és nagyobb terjedelemben biztosította számukra nézetei kifejtését, más jelölteknek nem biztosítva műsoridőt. Mindez kimeríti a Ve. 146.§ a) pontját és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 203.§ 55. pontja szerinti politikai reklámnak minősül, mivel a hírműsor nem tekinthető reklámnak, a médiaszolgáltató megsértette a Ve. 147.§ (1) bekezdés rendelkezését is.

Az NVB a 2015. április 15. napján kelt 73/2015. számú határozatával a kifogást elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a kifogás a műsorszolgáltató tevékenységét a választási kampányban való részvétellel összefüggésben támadta, mely alapján arra - mint

ágazati jogszabály - az Mttv. és a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) rendelkezései is irányadók. Hivatkozott az NVB a Ve. 151.§ (1) bekezdésére, a Smtv. 13.§-ára, az Mttv. 203.§ 41. pontjában foglaltakra. Az Mttv.-ben az Smtv.-ben foglalt alapelvek, valamint a Ve. rendelkezései és alapelvei összefüggésében megállapította, hogy az Mttv. a médiaszolgáltató részére biztosítja a szerkesztői szabadságot, aminek garanciáját adja az Mttv. 7.§-ának, az Smtv. 13.§-ának és a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontjának rendelkezése. Több NVB és kúriai döntésre hivatkozással rámutatott arra, hogy a meghatározott tartalmú műsorszámokat az adott ügy szempontjából irányadó teljes időszakban, összességükben kell vizsgálni. Az NVB álláspontja szerint - figyelemmel az Alkotmánybíróság 1/2007. (I.18.) AB határozatában rögzítettekre is - egy műsorszám tartalmának meghatározása, a tartalom kiválasztása, összeállítása és az annak alapján kialakított gyakorlat a szerkesztői szabadság és a szerkesztői felelősség körébe tartozik, nem a választási bizottságok hatáskörébe tartozó kérdés, így annak vizsgálatára az NVB nem rendelkezik hatáskörrel.

A Ve. 212.§ (2) bekezdés b) pontjára és 151.§ (2) bekezdés re hivatkozással kiemelte az NVB, hogy a kifogás benyújtásakor a bizonyítási teher a kifogástevőt terheli. A Ve. 43.§-a szerint a választási bizottság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján tisztázza a döntéshozatalhoz szükséges tényállást. A Ve. 151.§ (2) bekezdése nem teremt arra vonatkozó kötelezettséget a választási bizottság számára, hogy jogsértés alátámasztására szolgáló műsorszámokat kérjen be a médiaszolgáltatótól. A Ve. ezen szabálya kizárólag a kifogástevő által megjelölt műsorszám beszerzésére vonatkozik. Mindezek alapján az NVB kizárólag a kifogásban megjelölt Egyenes beszéd című műsort vizsgálta. Arra a következtetésre jutott, hogy a műsorban a kifogásban megjelölt képviselőjelöltekkel készített beszélgetés nem tartozik a Ve. 146.§ a) pontjában és az Mttv. 203.§ 55. pontjában foglalt politikai reklám fogalmi körébe, ezért nem valósult meg a politikai reklámra vonatkozó jogszabályi rendelkezések sérelme.

Az NVB határozata ellen a kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be. A kifogásolt műsorszámra vonatkozóan előadta, hogy vele sem hasonló terjedelemben, sem hasonló jelleggel készült anyagot nem közölt a csatorna. Mivel nem létezik, nem létezhet olyan egyetlen műsorszám, mely ezen hiányosságot felfedi és, mert a műsorszolgáltató által közzétettek összességére vonatkozóan kell érvényesülnie a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pont elvének, ezért indítványozta mindazon tartalmak beszerzését, melyből a kifogás elbírálható. Ezt az NVB megtagadta és azok ismeretének hiányára alapozva utasította el. Kérte a törvénysértően lefolytatott választás eredményének megsemmisítését és új időközi választás kiírását.

A bírósági felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az NVB helytállóan rögzített tényállásból, megfelelő jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott döntést hozott.

A Ve. 2. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében a választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket: esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között. A Ve. 146. § a) pontja értelmében politikai reklám a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 203. § 55. pontjában meghatározott politikai reklám, azzal az eltéréssel, hogy a párt, politikai mozgalom és kormány alatt jelölő szervezetet és független jelöltet kell érteni.

A Ve. 212. § (2) bekezdésének b) pontja értelmében a kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés bizonyítékait.

Az Mttv. 7. §-ának (1) bekezdése egyebek mellett kimondja, hogy a médiaszolgáltatók az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

Az Mttv. 203. §-ának 55. pontja értelmében politikai reklám: valamely párt, politikai mozgalom vagy a kormány népszerűsítését szolgáló vagy támogatására ösztönző, illetve azok nevét, célját, tevékenységét, jelszavát, emblémáját népszerűsítő, a reklámhoz hasonló módon megjelenő, illetve közzétett műsorszám.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 1. §-ának 11. pontja értelmében reklám: olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - , szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítésének vagy más módon történő igénybevételeének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul.

Az Smtv. 13. § értelmében a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró

eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg.

Az Smtv. 21. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy A médiatartalom-szolgáltató a jogszabályok keretei között önállóan dönt a médiatartalom közzétételéről, és felelősséggel tartozik e törvényben foglaltak megtartásáért.

A fent idézett törvényhelyekből a Kúria a következőket állapította meg.

Helyes döntést hozott a NVB, amikor a kérelmet elutasította. Az Mttv. és az Smtv. idézett rendelkezései egybevetéséből megállapítható, hogy a műsorszolgáltató számára a törvény biztosítja a szerkesztői szabadságot. Emellett kell megemlíteni azt is, hogy a Ve. alapelvi szabályainak a műsorszámok összességében kell érvényesülni. Az NVB is hivatkozik erre az igényre. A Legfelsőbb Bíróság a Kvk.IV.37.214/2006/2. számú végzésében elvi szinten rámutatott arra, hogy a meghatározott tartalmú műsorszámokat az adott ügy szempontjából irányadó teljes időszakban, összességükben kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 1/2007. (I.18.) AB határozatából is kitűnik, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ha a kiegyensúlyozottsági követelmény érvényesülésére minden esetben kizárólag egy műsorszámon belül keríthetne sort a műsorszolgáltató, az a sajtó - azon belül a szerkesztési szabadság olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél: a véleménypluralizmus elérése nem igazol. A műsorszám tartalmának a meghatározása, a tartalom kiválasztása, összeállítása és az annak alapján kialakított gyakorlat, mint az NVB helyesen mutat rá, a szerkesztői szabadságra és a szerkesztő felelősségébe tartozik, nem a választási bizottságok hatáskörébe tartozó kérdés, így annak vizsgálatára az NVB nem rendelkezik hatáskörrel.

A kérelmező kifogása nem tartalmazta a jogszabálysértés bizonyítékait sem megfelelő mértékben. Hivatkozott ugyanakkor a kérelmező meghatározott műsorszámra, azonban az összehasonlításra alkalmas meghatározott tartalmú műsorszámokat az adott ügy szempontjából irányadó teljes időszakra a kérelmező nem közölt, így bizonyítékok hiányában kifogása érdemi ez okból is alaptalan volt, tekintettel arra, hogy a Ve. 151. § (2) bekezdésére a kérelmező nem hivatkozott.

Nem tekinthető a kifogásolt műsorszám politikai reklámnak sem, mert a politikai reklám fogalmi körét a jogszabályok pontosan rendezik, és azok sérelme az ügyben megállapítható nem volt.

Ezért a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. §-ának (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem után járó illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának (7) bekezdése alapján a kérelmező viseli.

A további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. §-ának (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2015. április 20.

**Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő